

ANNAME NAME**Ali Kemal MUTLU**

Gözümde tütüyor bizim oralar
Bir garip kuş gibi öksüzüm anne
Beni gurbet değil hasret yaralar
Sizden gayrı benim yok sızım anne

Minicik olup da koynuna girsem
Tenimi ipekten tenine sürsem
Cennet bahçesinde bir çiçek görsem
Senin kokun diye koklarım anne

Koynuna sığıdığım o yıllar nerde
Büyüme dediğin düşmekmiş derde
Her gece hasretle yattığım yerde
Geleceksin diye beklerim anne

Kar erir dağlarda coşar dereler
Elmalı bahçeler dik mağaralar
Ne kadar çekilmez oldu buralar
Bu gün yarın göçü yüklerim anne

Sılaya hasret de beter ölümden
Bu gurbet acısı düşmez dilimden
Gelem dedim o da gelmez elimden
Derdime ne dertler eklerim anne

Böylece geçirdim baharı güzü
Özledim sizleri tepeyi düzü
Alnıma yazılmış bu kara yazı
Oraya gelince aklarım anne

GURBETTEN SESLENİŞ**Fikret GÖRGÜN**

Yıllar oldu ayrılalı sıldan
Her an gözlerimde tütüyor gardaş
Ne diyeyim böyle yazmış Yaradan
Gücüm ağlamaya yetiyor gardaş

Gurbet türküleri hazin mi hazin
Dağlar duman duman vermiyor izin
Her akşam üstüme çöküyor hüznün
Güneş bizim evde batıyor gardaş

Yorgun beden, gayrı yükü çekmiyor
Hatıralar hiç aklımdan çıkmıyor
Geceler bitmiyor şafak sökmüyor
Kuş tüyü yastıklar batıyor gardaş

Alnımda çizgiler kahır izleri
Hasretlik soldurdu mahzun yüzleri
Bunca yıldır göremeden sizleri
Ömür gurbet elde bitiyor gardaş

Ufuklarda kayboluyor hayalim
Azaldı umudum bitti mecalim
Gurbet dedikleri zalim mi zalim
Garip Fikret'i de yutuyor gardaş